

KAHRAMAN AVKISI KEREM-1

KAHRAMANIM ERTUĞRUL

İRFAN GÜRKAN ÇELEBİ

MAVİ
KİRPİ

İÇİNDEKİLER

Rekorların Peşinde.....	9
Kılıç! Bayrak! Kahramanlar!	20
Haritayı açın, Kayı Boyu Geliyor!	36
Kahramanım Kerem Alp	57
Tarih Avcısı Şaşırtıyor!	78
Yassıçemen'in Gizemi Çözülüyor!.....	94
Çuvalın Düğümü Çözülüyor	102
Evde Savaş Çıkarsa	111
Ertuğrul Bey'in	
Rüyası Gerçekleşiyor mu?	131

Kahraman Avcısı Kerem Çokbilir

Kahraman Avcısı'nın Annesi

Kahraman Avcısı'nın Dayısı Bay Ne Sorsan Bilir

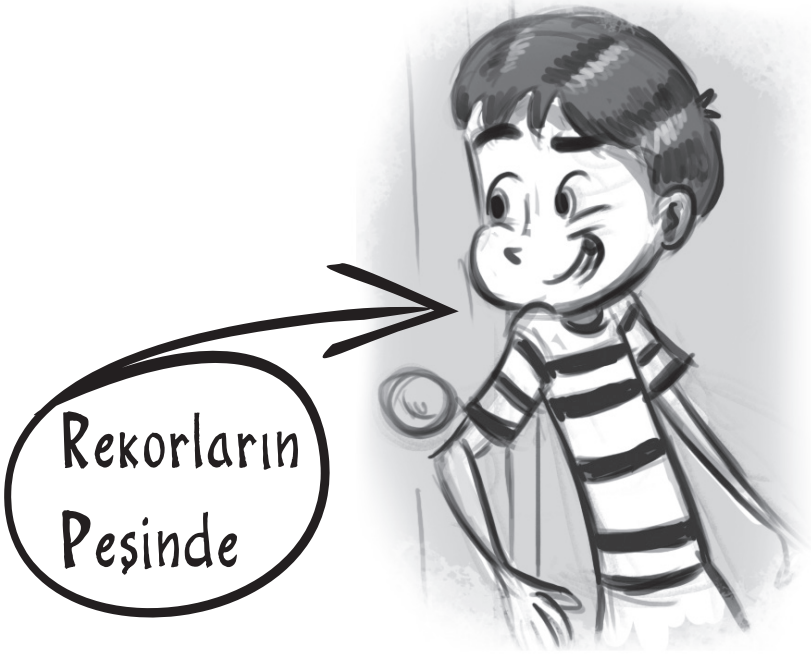
Kahraman Avcısı'nın Ablası İrem Çokbilir

Kahraman Avcısı'nın Babası

Ben, Süleyman Şah oğlu Ertuğrul!
Andolsun ki; üstte mavi gök,
altta yağız yer
yarılmadıkça zulme boyun
eğmeyeceğim!

*Bakmayın öyle sayfaya şaşkın şaşkın. Evet, gizli bir planım var ve çok hoşlanacaksınız. Emin değilim ama belki evde zaman zaman, gizli gizli siz de yapıyorsunuzdur. Biliyorum, şimdi yanlış diyenleriniz olacak. Kabul ama sabredin şu rekoru da kırayım bırakacağım. Bakın, size laf yetiştirmekten nefes nefese kaldım. Yavaş yavaş okuyun, beni fazla yormayın. Şaka bir yana sessizce dayımın odasına doğru ilerliyorum. Evden birisine yakalanırsam yandım! İşte dayımın kapısının önüne geldim. **Haaa haaa! Çok komiksiniz!** Kapıyı seyretmiyorum, ilk defa görmüş de değilim. Kahraman Avcıları dikkatli ve şüpheli olur.*

Öyle küt diye açılır mı! Önce kapıya iyice kulağımı dayayıp dikkatlice dinlemeliyim. Acaba dayım odasında mı? Kontrol şart! İkinci aşama; seslenerek odada olmadığından iyice emin olmak:

“Dayıcığım! Daaaa-yıı-cııı-ğıııı!”

Odadan ses yok. Yine de gizli görevi tehlikeye atamam. Kapıya yapayım.

Hâlâ ses yok. Son deneme.

“Dayıcığım, en sevdiğin yeğenin... Araştırmacı ve meraklı...”

“Dayım odasında değil, anlamıyor musun küçük gürültücü?”

Eyvah, ablam! Yakalandık! Dayıma yakalansam daha iyiydi. Bu kadar bağırılır mı?

“Bitti mi patırtın evin gürültücüsü? Artık sussan da dersimize çalışsak.”

Ablam odasından çıkmadı. Hemen cevap vermeliyim. O buraya gelirse herkesi başımıza toplar.

“Özür dilerim ablacığım. Haklısın, dayım yok. Hemen odama geçiyorum. Dayıma dersle ilgili bir şey soracaktım. Artık gelince sorarım.”

Şöyle yerimde sayayım da beni odama doğru gidiyor sansın. Kahraman Avcıları vazgeçmez, hiçbir işi yarım bırakmaz! Ha ha ha!.. Sessiz ol Kerem, her şeyi mahvedeceksin. Biraz daha yerimde sayayım...

“Ne yapıyorsun sen orada sahte sporcu?”

Eyvah, yakalandık! Hemen kurtulmak için güzel bir cevap...

“Ne yapıyorsun dedim küçük numaracı?”

“Abla, iyi akşamlar, gürültü yaptığım için dersini yarıda bırakıp odandan mı çıktın?”

“Hayır, derse tiyatro seyretmek için biraz ara verdim.”

*“Neee, tiyatroya mı gideceksin?
Benim neden haberim yok? Anneee!”*

“Saçmalama Kerem, evet tiyatro seyredeceğim ama bir yere gitmeden. Evde seyredeceğim.”

“Nasılll?”

“Senin düştüğün bu komik durumu seyredeceğim işte. **Haaaaaaa! Haaaaaaa!**”

 “Gülme abla, ayıp. İnsan kardeşine güler mi?”

“Eğer kardeşi dayısının odasının kapısında yerinde sayıyorsa güleeerrr.”

Haklı, evin hepsini başımıza toplamadan ablamdan kurtulmalıyım.

“Şeyyy... Spor yapıyordum da, biraz az yürümüşüm. Bugün hazır koridordayken yerimde sayarak adımlarımı tamamlayayım dedim.”

“Aferin sana küçük uydurukçu. Fakat ablan bu numaraları YUTMAZ.”

“Ne numarası abla? Ayakkabı numaramı mı soruyorsun? Yürüyünce eskimiştir, hediye olarak yenisini ala-

yım diye mi düşündün? Kardeşini çok düşünür benim ablam.”

“Hadi oradan numaracı Kahraman Avcısı! Yerinde sayarak ve yerinde sayarken ayakları çıplak olduğu hâlde ayakkabılarını eskiten ilk kişi olarak tarihe geçeceksin.”

Ben bunu nasıl düşünemedim! Keşke çoraplarımı deseydim. Gözlerimi ayaklarıma doğru indirmeye korkuyorum ama o da yok ayaklarımda. En iyisi susmak.

“Kerem, hemen odana ve ders çalışmaya yoksa anneme seslenmek zorunda kalacağım. Hatta ben şimdiden ANN...”

“Ablacığım sus! Annemin çok işi var, yarın için hazırlık yapıyor.”

“Bu akşam ilk defa haklısın küçük kardeş. BAB...”

“Baba mı? Çok ayıp abla, babam kitabına dalmıştır. Duymaz.”

“İyi, tamam. Bir çıt daha çıkartırsan annemi de, babamı da buraya çağırmasını bilirim.”

Ohhhhh! Gidiyor. Şöyle yalancıkdan bir özür dileyeyim de hemen odasına gitsin. Başkaları rekorlar kırarken, oyundaki ülkeme saldırırken benim başıma gelenlere bak! Haydi abla, haydi acele et.

“Tamam abla, merak etme. Seni asla rahatsız etmeyeceğim. Olanlar için özür dilerim.”

“Aslında içinde özür bulunan bu cümleden sonra daha çok merak etmem gerekir ama ne karıştırdığını araştıracak zamanım yok.”

Kapının kapanma sesinin bu kadar hoşuma gideceği hiç aklıma gelmezdi. Çok gürültü çıkardın sanal oyunların Kahraman Avcısı. Sessizce içimden on beşe kadar sayıp dayımın odasına gireyim.

Bir... iki... üç... Yoksa yirmiye kadar mı saysam?

Bak şimdi karar veremedim. O zaman on beşe kadar sayayım, yirmiye kadar da sessizce bekleyeyim. Hari-kayım. Evet, kapıyı yavaşça açıyorum ve işte dayımın laptopu. Hemen masanın üzerinden alayım. İşte bu kadar. İyi ki eskisi gibi kocaman değil bilgisayarlar. Odama çabucak gidip oyunuma kaldığım yerden devam edebilirim. *Bu rekor kırılacak Kahraman Avcısı...* Artık rekorları senden başkası kıramaz.

Odamın kapısını sıkıca kapattım. Dur, bir daha kontrol edeyim. Tamamdır. Yatağında mı oynasam? Yok olmaz, biraz ciddiyet Kerem Çokbilir. *Bu oyun öyle kolay bir şey değil. Savaş oyunu*

bu, savaş! Çocuk oyunu değil. Daha ordumu güçlendireceğim. Tarlalarımı biçeceğim. Askerlerim için silahlar satın alacağım ve yeni ülkeler ele geçirmek üzere ordumla birlikte yola çıkacağım. Evet, tam şuraya bir bina inşa edelim. Üfff! Çok uzun sürüyor. Benim fazla vaktim yok. Askerlerimle yola çıkmak için gücüm çok az. Hemen tarlaları biçmeliyim. Ordunun komutanı olmak kolay değil. Üstelik bu akşam dayım gelmeden bir sürü savaş kazanıp çok puan toplamalıyım. Olacak olacak, şimdilik puanım internetten canlı olarak oyun oynayanlar arasında birinci olmaya yetmiyor ama çok çalışırsam, gece gündüz ordumu düşünürsem o günler de gelecek. *Herkes en büyük komutan Kerem Çokbilir diyecek.* Bu arada internette başarılı olmak için dersleri biraz aksatabilirim. Birinci olduktan sonra kazanılacak zafer kalmaz, ben de hızla derslerimin başına geçerim.

İnanmıyorum! Tam iki saat olmuş. Gözlerim kör olmak üzere. Ekranın ışığına bakamıyorum. Yorgunluktan bittim. Dayım da gelir birazdan. Ben sessizce laptopu yerine bırakayım. Kimse fark etmemeli bu gizli eğlencemi yoksa yanarım. Sonra internetteki ül-

kem bensiz kalır. Ordumu kim yönetecek? Tarlalarını kim biçecek? Binaları kim yapacak? Çok işin var Kahraman Avcısı ve bu işleri senden başka kimse başaramaz. Ablam bu kadar başarılı olduğumu görse sinirden yanakları kıpkırmızı kesilir. O, bebekleriyle oynasın, dersine çalışsın. Kahraman kardeşi rekorları kırıp birinci olacak. Haydi haydi Kerem, şimdi dayın gelir. Sessiz ol ve sakın kimseye yakalanma. Dayımın odasının kapısını tıklatsam mı? Yok daha neler! Yine gürültü yapayım da ablam bütün evi başımıza döksün. İşte kapıyı açtım ve kimse yok. Tam aldığım yere koymalıyım, evettt yavaşça kapıyı kapatım mı tamamdır. Hemen odama döneyim.